

OPONENTSKÝ POSUDEK NA BAKALÁŘSKOU PRÁCI JOLANY JACZENKOVÉ S NÁZVEM „NÁBOŽENSKÁ KONVERZE A NÁSLEDNÁ FRUSTRACE VÍRY V POHLEDU PÍSMÁ SVATÉHO, TEOLOGIE A PSYCHOLOGIE“

O čem je předložená práce? Autorka se ve své práci zabývá náboženskou konverzí a následnou frustrací, kterou konvertité na své další cestě zažívají. V první části vychází z životních příběhů vybraných postav z Bible (kap. 1) a dějin církve (kap. 2), v části druhé se věnuje fenoménu obrácení z úhlu morální teologie (kap. 3) a psychologie (kap. 4); obecná data těchto kapitol nacházejí svůj odraz v deseti příbězích současných lidí, kteří konvertovali ke křesťanství. V závěru práce připojuje svědectví o své konverzi a končí shrnutím podstatných prvků, které ke konverzi patří (s. 64-65).

Hodnocení práce. Práci lze hodnotit z několika stran. Po formální stránce, alespoň co se týká překlepů, je práce na dobré úrovni. Stínem je skutečnost, že při citování bibliografie v poznámkách pod čarou a v závěrečném seznamu použité literatury soustavně chybí mezery mezi zkratkou pro stranu a jejím konkrétním údajem a dále chybí mezery mezi příjmením a zkratkou jména. Ještě závažnějším problémem je práce s odbornými texty – nerozlišení přímých a nepřímých citací¹ – viz např. text na s. 8, 16 a příslušné bibliografické citace, dále porovnej hlavní text a patřičné odkazy pod čarou č. 50, 58, 59, 66, 77-80 atd.).

Co se týká obsahu, je třeba pochválit jasnost struktury a výstižnost názvů kapitol a podkapitol. Jinými slovy: práce je dobře uspořádaná. Dále bych práci charakterizoval jako zčásti kompilativní (míněno v pozitivním slova smyslu; týká se obecných charakteristik zvolené problematiky) a pěkně oživenou dodanými „kazuistikami“, které mají dokumentovat projevy obecných prvků daného fenoménu v životě konkrétních lidí. Tím jsou předložené stránky i velmi čtivé a zajímavé. Na druhou stranu se však táži, zda by uvedené kazuistiky (které jsou slohově vlastně svědectvími a ve třetí a čtvrté kapitole zaujímají dle mého názoru poměrně dost stránek) neměly patřit k práci spíše jako přílohy, aby se zachoval styl odborné práce.

Na stránkách 8-11 (terminologie a obrácení v SZ) se autorka zabývá náboženským obrácením a zcela správně podle Biblického slovníku zmiňuje hebrejský termín *šúb* či novozákonní *metanoia* a *epistrofē*. Uvedené termíny ve smyslu náboženského obrácení bohužel nenacházíme ani v příběhu Abrahama ani Mojžíše, které si autorka vybrala k pojednání. Dal by se něčím odůvodnit zmíněný tematický zlom? Proč se nevěnovala textům proroků, které zmíněný klíčový termín obsahují nejčastěji, jak autorka píše na s. 8 v prostředním odstavci?

Vzhledem k formálním nedostatkům (nerozlišení druhu citací) a nevysvětlenému zlomu (viz předchozí odstavec) navrhuji hodnotit dvojkou.

V Českých Budějovicích dne 12. května 2010

Antonín Bražan

¹ Přímou citací rozumím doslovné převzetí cizího textu, který bývá označen uvozovkami a v poznámce pod čarou se objeví zdroj, ze kterého se cituje. Nepřímou citací rozumím prezentování informací převzatých z nějakého zdroje, ovšem prezentuje se *vlastními slovy*, což se podle zvyklostí projevů v poznámce pod čarou uvedením zkratky „Srv.“, po které následují bibliografické údaje.